

MALAFIDA

Malafida is een land met ongeveer 50 miljoen inwoners, waarvan 38 miljoen officieel geregistreerd omdat zij de registratiekosten konden betalen. Malafida is gelegen in het Malafidische Gebied op de planeet PanGeo, in het westen van het continent dat in het Malafidisch *Cairia* heet. De hoofdstad van Malafida is La Piovra, met 2,1 miljoen inwoners.

Een *aeronave a slitta* (sleepschoenluchtschip) aanvaardt de reis van de stad Gudelargara, niet ver van de miljoenenstad Bella Figura, over het hoge gebergte de *Montagne Alpine* naar het buurland Marianne in het zuidoosten, aan de binnenzee van het continent

Mei 1997

Land en ligging

Malafida is een democratische federatie, waarin iedere burger met genoeg geld evenveel kans krijgt tot een publiek-politieke taak geroepen te worden. De informeel werkende economie is gefragmenteerd en wordt beïnvloed door vele *godfathers*, maar kent toch veel samenwerkingsverbanden en is nogal nauw met de politiek verweven. Zowel ondanks als dankzij dat alles staat de industriële ontwikkeling op een redelijk peil en is er betrekkelijk veel welvaart, met name voor wie de weg weet en op tijd kan bukken. Maar zeg nou zelf, in andere landen is dat niet wezenlijk anders, ook in echte landen niet - het werkt in elk land slechts net even anders.

Wat voor land Malafida is, blijkt verder wel in het historisch overzicht verderop, dat hierom tot meer is gemaakt dan alleen een jaartallenlijst. Veel plezier op een reis door de tijd!

Malafidiërs hebben zeevarende clans onder hun volk. Malafidische wateren (en zeeën waaraan de kusten van Malafida liggen) zijn, van noord naar zuid: Mare Sagoma (Zee van het Silhouet), Baia Nostra, Baia Triangolo, Mare a Prima Vista (Eerste Zee, letterlijk: Zee van het Eerste Gezicht), Baia Alzare il Gomito (letterlijk: Baai van Te Diep in het Glas Kijken) en de Mare di Lucherini.

De meest westelijke kusten van Malafida liggen direct aan de grote oceaan die het hele continent Cairia omspant: in het Malafidisch de *Oceana Panorama* genaamd, vrij vertaald de 'Oceaan van het Om'.

Landen die aan Malafida grenzen zijn de Democratische Unie der Verenigde Elementen Landen (DUVEL) en het GOS in het noorden, Lomanha en Marianne over de bergen in het oosten en Ringoord in het zuiden.

Deelstaten en plaatsen

Uit vele staatjes, stadsstaatjes, gebiedjes en clans in het Malafidische gebied ontstonden in de loop der tijd elf staten, die in het jaar 1820 onder de bezielende leiding van godfather Paolo Vercotti van de staat Santina opgingen in het huidige Malafida, bestaande uit tien deelstaten.

Hier volgt een overzicht van de deelstaten, met de belangrijkste plaatsen en hun inwoneraantallen. Alle plaatsen met meer dan 50.000 inwoners zijn genoemd; van de plaatsen met minder dan 50.000 inwoners zijn slechts enkele opgenomen die relatief belangrijk zijn.

CANTONORTE

<u>Fiorenza</u>	191.000
Pittardo	90.000
Cereti	86.000
Porta Norte	70.000
Buli	59.000
Cantenza	52.000

RAISA

<u>Asip</u>	1.673.000
Porta Navis	432.000
Citatio	344.000
Ioma	77.000
Rogaline	54.000

PLEIADE

<u>Reggio di Malaria</u>	1.250.000
Porta Porti	474.000
Citta Orange	183.000
Sfince	147.000
Plé Metastrada	91.000
Villagio della Sol	78.000
La Gamma	72.000
Rura Penthe	66.000
Riscaldamento	65.000
Zompe	54.000
Scambio Sagoma	42.000
Scambio Magistre	33.000
Scambio Prelude	21.000

CORRADA

<u>La Diva</u>	154.000
Aida Figura	97.000
Rura Appeli	81.000
Rura Flack	60.000
Reindite	57.000
Alpina	50.000

SANTINA

<u>La Piovera</u>	2.120.000
Fiorno	866.000
Porta Rente	802.000
Toricelli	722.000
Marugnamiglia	414.000
Samara	175.000
Santorini	108.000
Gardina	81.000
Dindra	67.000
Oscillo	56.000
Scambio Domenici	53.000

FINISTERRE

Porta Mardi Gras	389.000
<u>Citta Bethune</u>	352.000
Citta Solitario	287.000
Porta Bensousse	145.000
Villagio Locatio	88.000
Bermuda	72.000
Porta Crono	68.000
Ripla Rosso	57.000
Dissipatio	53.000
Scambio Delrina	30.000

ISOLA VECCHIA

<u>Porta Vecchia</u>	311.000
Fortezza Passi	180.000
Tactico	142.000
Fortezza Starse	95.000
Dextra Naste	87.000
Caniste	80.000

Porta Meteo	61.000
Rura Ganthe	56.000
Emerge	50.000

ROSADA BLUME

<u>Rallentare</u>	1.410.000
Sub Rosa	121.000
Porta Ditio	98.000
Diverge	94.000
Porta Rosada	71.000
Marchetti	68.000
Costa Hiatus	67.000
Nautimiglia	63.000
Rura Maru	60.000
Quattromeno	58.000
Rura Hone	56.000
Rosabelle	51.000
Scambio Savoia	44.000

ISOLA SOHOIA

<u>Stilettina</u>	1.146.000
Citta Lucherino	165.000
Porta Soho	91.000
Porta Arriba	82.000
Porta Hellene	77.000
Rura Sacra	64.000
Villagio Ubriaco	51.000

ARRAKIDA

<u>Bella Figura</u>	1.580.000
Gudelargara	610.000
Garuda	180.000
Sparaco	138.000
Porta della Sud	142.000
Fayo	89.000
Bacardi	80.000
Elero	76.000
Rura Spatale	69.000
Ariana	67.000
Rura Arrakis	57.000
Chroma	55.000

Inwonertallen per deelstaat

Cantonorte:	1.438.000	waarvan	548.000	in	6	steden vanaf 50.000 inwoners
Pleiade:	4.587.000	waarvan	2.480.000	in	10	steden vanaf 50.000 inwoners
Raisa:	4.340.000	waarvan	2.580.000	in	5	steden vanaf 50.000 inwoners
Corrada:	1.003.000	waarvan	499.000	in	6	steden vanaf 50.000 inwoners
Santina:	9.174.000	waarvan	5.464.000	in	11	steden vanaf 50.000 inwoners
Finisterre:	2.953.000	waarvan	1.511.000	in	9	steden vanaf 50.000 inwoners
Isola Vecchia:	1.462.000	waarvan	1.062.000	in	9	steden vanaf 50.000 inwoners
Rosada Blume:	5.161.000	waarvan	2.217.000	in	12	steden vanaf 50.000 inwoners
Isola Sohoia:	2.561.000	waarvan	1.676.000	in	7	steden vanaf 50.000 inwoners
Arrakida:	4.941.000	waarvan	3.143.000	in	12	steden vanaf 50.000 inwoners
Totaal:	37.620.000	waarvan	21.180.000	in	87	steden vanaf 50.000 inwoners.

Vervoer

De planeet waarop het continent Cairia ligt heeft weinig ijzererts en andere metalen. Dat heeft de mensen in Malafida er echter niet van weerhouden een vervoersnetwerk te ontwikkelen. Dit maakt uitgebreid gebruik van windkracht en hout, en springt spaarzaam om met het beschikbare metaal. Veel vervoer gaat natuurlijk per zeilschip over zee.

Luchtschepen zijn de nieuwste ontwikkeling, waarvan in Malafida een variant met sleepschoen is ontwikkeld om sneller te kunnen opschieten langs vaste routes over land. Te land wordt altijd al veel gezeild: over de weg in particuliere zeilwagens, en ook op rails. De spoorwegen bestaan voor het grootste deel uit *funicolare a vela* (hangkabelzeilbanen) en nieuwe *monario a slitta* (sleepschoenmonorail) door heuvelachtig en bergachtig terrein, en *binario a vela* (tweerailzeilbaan) op vlak terrein. De tweerailzeilbanen zijn vooral te vinden op de uitgestrekte Pleiade (Plévlakte) in het noorden, de meeste hangkabelzeilbanen en sleepschoenmonorails in de rest van het land. Er zijn publieke treinen en schepen waarvoor je een kaartje koopt en vervolgens meegaat, zoals wij dat op Aarde kennen. Maar de railbanen in Malafida worden ook door particuliere voertuigen gebruikt. Zowel de treinen van de verschillende vervoersbedrijven als de particuliere voertuigen betalen aan de eigenaren van de spoorbanen een tol, afhankelijk van de afstand die over de baan wordt afgelegd. In een aantal gevallen bezit een spoorwegmaatschappij ook een aantal treinen, en is dus tevens vervoersbedrijf. De treinen van deze bedrijven zijn meestal de meest luxe treinen. Voor een reis met zo'n trein is de tol bij de vervoersprijs inbegrepen.

Het wisselen van baan is op hangkabelzeilsporen en sleepschoenmonorails een uitgebreide procedure, waarvoor de nodige assistentie nodig is. Ook daarvoor moet betaald worden. Op diverse plaatsen in het land zijn bij de *scambii* (wissels) levendige stadjes ontstaan, waar men ook leeft van onderhoud en reparatie van de railzeilvoertuigen en sleepschoenluchtschepen.

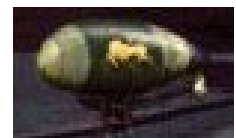
Tussen de grote steden in het midden van het land, langs de kust van de Baia Nostra, ligt de trots van het Malafidische landvervoer. De officiële naam is de *Binario a Machina Stufa di Legna* (tweerail-houtkachelmachinebaan), kortweg *Binario a Machina*, ook wel bekend als de *Ligna Alta Velocita* (hogesnelheidslijn). Deze lijn was nodig omdat op het traject tussen de miljoenensteden Asip, La Piovra en Rallentare de grootste vraag is naar vervoer. De gemotoriseerde treinen kunnen een maximum snelheid van bijna 100 kilometer per uur halen en rijden een redelijk betrouwbare dienstregeling, zeker naar Malafidische maatstaven. Ze zijn meestal vrij nauwkeurig drie kwartier te laat. Sommige ondernemers op deze lijn bezitten overigens alleen een houtkachelmachine-locomotief, waarmee zij tegen betaling particuliere voertuigen op sleeptouw nemen. Op de Ligna Alta Velocita komt dan ook een bonte verzameling treinen langs.

De belangrijkste spoorwegmaatschappijen en veerdiensten

- Ligna Sagoma:** tweerailzeilbaan Riscaldamento - Porta Porti - Reggio di Malaria.
- Ligna Palude:** hangkabelzeilbaan Reggio di Malaria - Zompe - Sfince.
- Ligna Prelude:** hangkabelzeilbaan Scambio Prelude - Plé Metastrada - Scambio Magistre.
- Ligna Magistre:** tweerailzeilbaan Reggio di Malaria - La Gamma - Sfince - Villagio della Sol - Scambio Sagoma - Scambio Magistre - Citta Orange.
- Ligna del Midas:** tweerailzeilbaan Porta Navis - Scambio Sagoma.
- Ligna La Mamma Diva:** hangkabelzeilbaan Asip - Rogaline - Aida Figura - La Diva - Rura Appeli - Citta Orange.
- Ligna Costa Raisa:** hangkabelzeilbaan Asip - Porta Navis.
- Ligna Alta Velocita:** tweerailmachinebaan Asip - Ioma - Citatio - Porta Rente - Scambio Domenici - Forno - La Piovra - Rallentare.
- Ligna Grande:** hangkabelzeilbaan Asip - Ioma - Citatio - Porta Rente - Scambio Domenici - Forno - La Piovra - Rallentare - Porta Ditio.
Deze oude hangkabelzeilbaan is nog steeds in bedrijf.
- Ligna Lemmi:** Scambio Domenici - Marugnamiglia.
- Ligna Industria:** hangkabelzeilbaan La Piovra - Toricelli - Samara - Oscillo.
- Ligna Diverge:** hangkabelzeilbaan Toricelli / Marchetti - Scambio Savoia - Diverge - Rosabelle - Sub Rosa.
- Ligna Rosada:** hangkabelzeilbaan Rallentare - Marchetti - Scambio Delrina - Ripla Rosso - Porta Mardi Gras.
- Ligna Mare a Prima Vista:** hangkabelzeilbaan Porta Mardi Gras - Ripla Rosso - Scambio Delrina (parallel aan de Ligna Rosada) - Citta Solitario - Porta Bensousse - Villagio Locatio - Citta Bethune.
- Ligna Arrakida Norte:** hangkabelzeilbaan Garuda - Bella Figura - Rura Spatiale - Rura Arrakis - Sub Rosa.
- Ligna Gomito:** hangkabelzeilbaan Bacardi - Bella Figura - Fayo - Gudelargara - Elero - Ariana - Sparaco.
- Ligna di Lucherini Maru:** hangkabelzeilbaan Porta della Sud - Chroma - Sparaco - Rura Maru.
- Ligna de Marianne:** sleepschoenmonorail Bella Figura - Gudelargara - Rura Maru - Quattromeno - over de vierlanden-bergpas *Valico Quattromeno* naar Marianne.
- Traghetto Grande:** veerdienst Bella Figura - Stilettina.
- Traghetto Garuda:** veerdienst Garuda - Porta Soho.
- Traghetto Starse:** veerdienst Citta Bethune - Fortezza Starse.
- Traghetto Bipeninsula:** veerdienst Fiorenza - Porto Crono.

En zeg nou zelf: zou jij niet eens een wekenlange tocht willen maken met een eigen zeilvoertuig over al die hangkabelzeilbanen, zwevend langs prachtig gelegen heuvels en bergen van de ene kleurrijke stad naar de andere op een goede wind?

“*Favorevole!*” (gunstige wind) is in Malafida de groet die het meest gebruikt wordt om iemand goede reis, of alle goeds en voorspoed te wensen.

De geschiedenis van Malafida

De geschiedenis van Malafida is natuurlijk verweven met de geschiedenis van het hele continent Cairia. In tegenstelling tot de geschiedenis in Europa op Aarde tekent zich op Cairia geen duidelijke opeenvolging Oudheid - Middeleeuwen - nieuwe tijd af. De 'grote ontwikkelingen' op Cairia zijn meer verbonden geweest met de opkomst en ondergang van 'Grote Rijken', die voornamelijk tot grote bloei konden komen rond de *Mediterrane*, de binnenzee van het continent, al was het maar omdat daar voor elk rijk meer belangrijk gebied vlakbij was om te veroveren, te onderdrukken of anderszins te beïnvloeden. De ligging van het Malafidische gebied langs de 'buiten kust' aan de westkant van het continent leende zich er minder voor om altijd in het centrum van de grote ontwikkelingen te staan. De Malafidiërs laveerden daar letterlijk en figuurlijk tussendoor en deden er hun voordeel mee, daarmee een eigen invulling gevend aan de uitdrukking 'Grote Rijken'. Dat neemt niet weg dat juist daardoor sommige ontwikkelingen een belangrijke Malafidische component meekregen.

Voor wat betreft de jaartelling wordt de voor inwoners van Cairia fictieve, maar voor Aardbewoners gemakkelijke Gemeenschappelijke Jaartelling met de Aarde (GJ) gehanteerd. Het jaar 0 GJ of kortweg 'GJ' is gelijk aan het Aardse jaar 0. Bij het verschijnen van deze publikatie zitten we tussen 1900 en 1910 GJ, met bijbehorende stand van de techniek. Metalen zijn op de planeet moeilijk winbaar. Dit verklaart het uitgebreide gebruik van andere materialen en het veelvuldig gebruik van windvoertuigen om te reizen.

Eerste Era: .... t/m 5e eeuw na GJ - ontstaan en opstaan

8000 tot 3000 voor GJ: het gebied van het huidige Malafida wordt voornamelijk bevolkt door rondtrekkende *malanomaden*. Deze vormden clans, waarvan de Arrakidische, de Santinische, de Rosadische, de Blumistische, de Corradische, de Raisische, de Pleiadische, de Cantonese, de Finistrische, de Vecchische en de Sohoïdische de belangrijkste waren. In de namen van de huidige deelstaten van Malafida is dit nog te zien.

Malanomaden konden grote afstanden afleggen, levend van voedsel dat de natuur hen bood. Ook in onherbergzame gebieden konden zij hun weg vinden, want ook daar is leven om van te leven als je het vinden kunt, zoals de voedzame *malamaden*. Tot op heden worden deze diertjes gegeten, maar nu meer als speciaal gebakken delicatessen in restaurants. Dat moet dan wel een bonafide Malafidisch restaurant zijn, want al bij een klein foutje in de bereiding kunnen malamaden nogal giftig zijn.

Malanomaden beschouwden het gebied waar zij zich bevonden als het hunne, tot zij weer verder trokken. Er waren twee grote steden van betekenis: Asip en Bella Figura.

In de bedevaartplaats Asip zijn twee torens gebouwd waarvan niemand de leeftijd exact kent, maar die een tikje scheef staan. De toren die in noordelijke richting scheef staat, naar de evenaar, is een heilige plaats. Hier kwam men (en komt men nog steeds) God aanbidden: de zon. De andere toren zou door een malarchitect gebouwd zijn en wordt als curieus doch doorzichtig bedrog beschouwd. Daarom wordt ook deze toren zorgvuldig in stand gehouden.

Veel zonnegelovigen ondernamen (en ondernemen) ook een tocht naar de Monte Fuoco (Ceefenberg), de grootste vulkaan op het continent, een paar honderd kilometer over de huidige grens met DUVEL (Democratische Unie der Verenigde Elementen Landen) in het noorden. De zoon van God op het continent Cairia openbaart zich volgens de zonnegelovigen in het vuur van deze vulkaan.

In de zuidelijke stad Bella Figura kozen Malanomadische clans nieuwe *godfathers* (leiders) op basis van de mate waarin zij een voldoende indrukwekkend uitzijnde hofhouding, tevens lijfwacht, op de

been konden brengen. En inderdaad, nog steeds is Bella Figura de Malafidische stad met de meeste pracht en praal. Hier staat ook de stadscultuur het meest open voor invloeden van elders.

3100 voor GJ: duizenden kilometers naar het noordoosten was er een Urzüriër die hoorde van een legende. Die legende in zijn verre thuisland Urzürië ging over (hoe kan het anders in Urzürië) een vüürspügende berg, zo groot en hoog als nog nooit een Urzüriër had mogen aanschouwen. Onze Urzüriër, zo lang geleden als hij leefde, rustte een expeditie uit op grote stoere zürgürgqen, de driebulters die nog steeds zo kenmerkend zijn voor het huidige Urzürië, en vertrok naar het westen. De tocht voerde door het huidige Ni Kublia, ver noordelijk langs het huidige Kirkir omdat daar een grote baai lag met voor Urzüriërs veel te veel water erin, dat nog zout was ook.

Om de tocht van duizenden küm door onherbergzaam en onbekend gebied te volbrengen was de expeditie uitgerust met een grote voorraad van de zeer voedzame en lang houdbare Urzürische cüq, die op lange tochten door Urzürië nog steeds veel als proviand wordt gebruikt en ook in vele pleisterplaatsen verkrijgbaar is.

Maar de expeditie expedieerde niet helemaal goed en men arriveerde uiteindelijk na twee jaar in de oude stad Bella Figura in het Malafidische gebied. Men zat dus verkeerd en schrok zeer want daar was de zee alweer, terwijl men slechts de hoogste vulkaan aller lande had willen bereiken: de legendarische Vüüüürsüpürspüüüügüüüür, voor Malafidiërs de Monte Fuoco, voor de dwergachtige streekbewoners de Ceefenberg.

De expeditieleider dacht na: onverrichterzake en roemloos terugkeren naar Urzürië of vanuit Bella Figura alsnog een tocht naar de Vüüüürsüpürspüüüügüüüür ondernemen? Er waren genoeg malanomadische pelgrims die dat deden, en de expeditie zou met hen mee kunnen gaan. Zo gezegd, zo gedaan en als tegenprestatie gaf de fouragier van de Urzürische expeditie het recept van de cüq aan de gastvrije en nieuwsgierige malanomadische pelgrims, die er al snel iets bijzonders mee deden: ze gingen het gebruiken als universeel ruilmiddel, dat wegens de lange houdbaarheid lang genoeg van waarde bleef om een aantal keren van hand tot hand te kunnen gaan. Het eerst werd dit toegepast op de Lari-markt in Bella Figura, waardoor de cüq al snel de naam *Laricüq* kreeg. De expeditie vertrok intussen naar de Monte Fuoco, maar of zij daar ooit aangekomen is, is ongewis. De cüq bleef echter gedurende enkele honderden jaren in gebruik als ruilmiddel. Daarna kwamen er van hoogwaardig hout gemaakte munten voor in de plaats: de *Lari*. Nu is er papiergeld, maar de Malafidische munteenheid heet nog steeds zo en is omgerekend naar vroeger Nederlands geld (voor zover dat mogelijk is) ongeveer 1 cent waard, een halve eurocent.

2800 voor GJ: Lari verspreid door het hele Malafidische gebied. De invloed hiervan is groot; in feite brengt het de ontwikkeling naar de moderne Malafidische beschaving (in al haar facetten) op gang. Dankzij de opkomst van een universeel ruilmiddel voor het hele Malafidische gebied kunnen malanomaden die tot nu toe rondgetrokken hadden zich toeleggen op produceren (landbouw, veeteelt, andere produkten) en handel. Vele malanomaden vestigen zich en worden Malafiden die elkaar krediet verstrekken of betwisten (*fide* is Malafidisch voor krediet, *fiduci* is vertrouwen, *malafiduci* is beschaamd vertrouwen, ach ja zo is het leven). Er ontstaan nieuwe steden van betekenis zoals La Piovra, Rallentare, Gudelargara, Reggio di Malaria, Stilettina, Citta Bethune, Villa Pecunia, Fiorenza, Porta Mardi Gras en Porta Rente.

2500 voor GJ: Malafidische zeelieden verspreiden de Lari ook buiten het Malafidische gebied, en daarmee Malafidische cultuurinvloeden waaronder de begrippen *fide*, *fiduci* en *malafiduci* - ach ja zo is het leven. Volkeren elders pasten deze invloeden aan aan hun eigen gewoonten, zoals bijvoorbeeld in Zjiriwocky. Zonder de eeuwenlange inspiratie van de Lari was het huidige Zjiriwockse *gappitalisme* van de grote Zjiriwockse politiek-economisch maatschappijfilosoof Karl Markt (men leze zijn *Paars Manifest*) er nooit gekomen. Het *gappitalisme* is een typisch Zjiriwockse variant op de moderne Malafidische larimaatschappij, zoals blijkt uit hetgeen Markt schreef in zijn standaardwerk *Het Gappitalisme*:

"Het gappitalisme berust op de activiteit der bezitters van geld-gappitaal of of van productie-middelen, die van de bestaande vryheid van contracteren en beschutting hunner eigendommen - door den Staat die fungeert als comitee van zetbaazen - een omhoogstreevend gebruik maakten om de ruil van geld, goederen en diensten alzo te organiseeren, dat de grootscht moogelyke renta-biliteit hunner gappitalen gewaarborgd worde. Het 'entrepreneursch'-eement vormt in het modern-gappitalisme den dynamisch -irrationeel-irridentistischen factor. Immers, zyne hergroepering zynere middelen doorbreekt geduurig de staatisch-rationeële orde en verschaft hem tegelykertyd eene extra-winst, die wederom voor eene voortgaande expansie zynere ondernemingen en middelen zorg draagt. De moderne 'entrepreneur', dat heet in het Zjiriwocks 'ertusschen-neemer', is daarmede eenen waaren verooveraar. Met scheppende phantasie verweezenlykt hy plannen welke aanvankelyk onmoogelyk scheenen. Door hunne rustelooze vindingrykheid verschterken de 'ertusschen-neemers' de revolutionnairre tendentiën en opheffingen van het nieuwen, oeconomischen tydvlak. Teegenover deze 'ertusschen-neemers' staan als wederparty de tallooze niet-bezitters, de 'vry-schweevende arbeiders', die op de markt des arbeids hunne objectief en quantitatief tot ruilwaar verhevene arbeid aanbieden. Zy zyn - zoals de Malafiden zulks uitdrukken - eene *conditio sine qua non* voor de ontplooiing des gappitalistichschen shtelsels. Tot iedere prys dienen zy hunne arbeidskracht ter beschikking te stellen aan eene ab-stracte 'markt' die vraag ende aanbod reeguleert, om in onderlingen

concurrentie hun bestaans-inkomsten zeeker te stellen. Veelal geschiedt zulks op eene tydelyken, 'project-maatigen' contract-baasis, die de zich ontvouwendende en ontplooiende productiekrachten alle vryheid, wendbaarheid en flexibiliteit gunt, dit tot profyt der winstgeevendheid. Geleidelyk verdwynen de oude gevoelens van verknochtheid en verwantschap, van bloed en boodem. In deezen flexibelen productie-verhoudingen leiden zoowel structureele kenmerken alsook hunne geestlyke ryping ertoe, dat de 'vry-schweevenden' zich evenzoo bewust worden van hunnen drang om 'allesch eruit te haalen wat erin zit', gesteund door een ferm vertrouwen in eigenen moogelykheeden, waarby zy leeren in zichzelf te investeren en hunne nooden zelve te leenigen, daar eenieder leert zich voor eene 'winner' te houden. Door hunne rustelooze vindingrykheid verkennen zy veele posities in eene flexibele levenswyze, profiteeren zy optimaal van hunne net-werken en verschterken zy het baan-breeken van het nieuwe oecono-mischen tydvlak. Derhalve komt in laatste instantie de vryheid van het gappitalisme niet alleen den 'ertusschen-neemer' maar tevens den arbeid-zoekende ten goede. Het gappitalisme maakt zoowel den 'ertusschen-neemer' alsook den 'vry-schweevenden' gescherpt, slagvaardig, vindingryk en flexibel. Qualiteiten welke in het moderne expanderende oeconomischen shtelsel eene sturende rol speelen om eene gansch nieuwen, vryen Mensch te vormen, te ontplooiën en te individualiseeren, en daarmede elken vorm van Verelendung in den kiem te smooeren!"

2000 tot ca. 750 voor GJ: bloei van het Atalàntejjaanse koninkrijk met het centrum aan de noordkant van de binnensee, de Mediterrane. Dit rijk onderwerpt grote delen van het continent en bezit gebiedsdelen tot vrij dicht bij het Malafidische gebied, zoals kolonies aan het enorme Ceefenmeer in het noorden. Malafidische zeelieden en malanomaden die hier komen brengen

Atalàntejjaanse cultuurinvloeden mee terug. Godfathers en godfathers in spé zien de mogelijkheden en laten nieuwe gebouwen naar Atalàntejjaans ontwerp neerzetten in Bella Figura, van waaruit de Atalàntejjaanse architectuur zich verder verspreidt over het westen van het continent, naar Ringoord en tot in Ujpal toe. In het Malafidische gebied worden veel van de typische open

zuilentempels naar Atalàntejjaans ontwerp gebouwd die nu nog steeds te zien en in gebruik zijn, als hooggelegen bedevaartplaatsen voor zonnegelovigen. Omgekeerd maken Atalàntejjaanse handelslieden kennis met het principe van de Lari, en zo legt een universeel geldelijk ruilmiddel de financiële basis voor het grote Atalàntejjaanse koninkrijk.

2000 voor GJ - 200 na GJ: bloei van malahandelslijnes langs het hele westen van het continent. Over land via Villa Pecunia met het gebied rond het Ceefenmeer, overzee met de kusten naar het zuiden tot aan Ujpal en met de kusten naar het noorden tot en met Oir (het vroegere Sansoir, nu Gymiot-Kytikki). Daar vestigen malazeelieden in het stadje dat toen E Pericoloso Sporgersi heette, een handelspost. Ook gaat over land de route via de Quattromeno-pas van Bella Figura rechtstreeks naar de Mediterrane een rol spelen.

747 voor GJ: rampjaar voor het Atalàntejjaanse koninkrijk door plunderingen vanuit onder andere 'Den Grooten Keijzerrijk' (tegenwoordig DUVEL). Voor de handelscontacten overzee en over land (via Villa Pecunia) met de gebieden zuidelijk van het Ceefenmeer maakt dit weinig uit, maar aan de invloeden uit het verre en nu berooide Atalàntejja komt tijdelijk een einde.

118 voor GJ: ver van het Malafidische gebied verslaat in het Atalàntejjaanse gebied de heerser van de stad Gigapolis in de Slag bij Ludònda zijn rivalen en vestigt het nieuwe Atalàntejjaanse Keizerrijk met Gigapolis als hoofdstad.

8 voor GJ: 'Den Grooten Keijzerrijk' valt uiteen. Dit grote gebied noordelijk van het Malafidische gebied wordt een honderdtal kleine onbeduidende landjes, staatjes en vorstendommen.

10 - 100 na GJ: volksverhuizing van de Oir dwars door het uiteengevallen 'Grooten Keijzerrijk' naar het zuiden. Via Ceefen komen enkele tienduizenden Oir aan in Malapleiadisch gebied, en via het huidige Noord-Marianne en de Quattromeno-pas komen enkele duizenden in Malabumistisch gebied. Maar de verhuizing van de Oir heeft met name gevolgen in Aquavine, het huidige Mariannische gebied tussen de Quattromeno-pas en de Mediterrane, en in de Rocheront ten oosten daarvan. Mariannische stammen worden langs de Middellandse kusten naar het oosten verdreven en GrootBersche stammen naar het huidige Zjiriwocky.

10 - 114 na GJ: enkele staatjes langs de kusten van 'Den (vroegheren) Grooten Keijzerrijk' worden door plundering door malazeelieden en vestiging van handelsposten onder Malafidische invloed gebracht. Veroveringen van de Atalàntejjaanse keizer Haenaekaejos II maken in 114 na GJ een einde aan de periode van dit 'Malafide della Norte'.

118 voor GJ - 220 na GJ: expansie van het Atalàntejjaanse Keizerrijk tot aan het Ceefenmeer in het uiteengevallen 'Grooten Keijzerrijk' en tot in het huidige Marianne. De expansie gaat ook ten koste van de malazehandelslijnes, waarvan een aantal door middel van enting door de Atalàntejjanen wordt gehinderd dan wel overgenomen.

Vanuit Marianne proberen de Atalàntejjanen met militaire expedities over land via de Quattromeno-pas in het Malafidische gebied door te dringen. Deze legers, ver van hun thuisland, zijn echter te klein om de vindingrijke Malabumistische verdediging met onder andere overheerlijke malamaden te weerstaan - slechts enkelen keren in Gigapolis terug.

200 na GJ: eerste pogingen van invloedrijke godfathers om delen van het Malafidische gebied onder hun vast bestuur te krijgen, bezorgd als zij zijn door verhalen als zouden Atalàntejjanen vanuit de door hun keizerrijk veroverde gebieden rondom het Ceefenmeer in zuidelijke richting het Malafidische

Na overmatig gebruik van malabereide malamaden vallen wij:

- a. op
- b. om
- c. af
- d. uit

gebied onder hun invloed willen brengen, ten koste van de lucratieve positie van de Malafidische godfathers natuurlijk. Maar al was het Attalàntejaanse Keizerrijk nog zo groot, ook uit deze richting ligt Malafida eenvoudig te ver weg en wordt het gebrek aan kennis over malamaden de militairen die Malafidisch gebied bereiken vaak fataal.

250 na GJ: vorming van de eerste Malafidische staat *Pleiade* onder bestuur van de 'Liga Norte', een groep van malafidische en malanomadische clans onder leiding van godfather Vittorio Fasspucci. Pleiade beslaat al snel het hele noordelijk deel van het Malafidische gebied: het stroomgebied van de rivier de Plé (de Plévlakte) en het kustgebied tot voorbij Villa Pecunia (nu in het GOS gelegen).

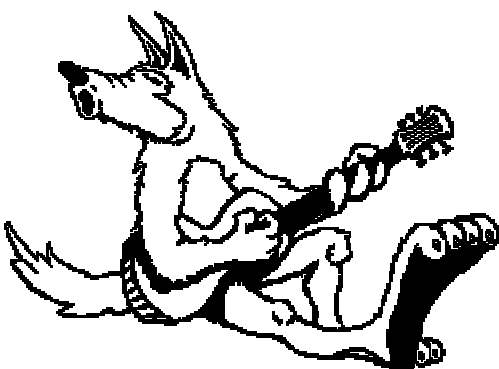
290 na GJ: Claudio Fasspucci, zoon van Vittorio, probeert zijn invloed naar het zuiden uit te breiden tot Asip, de *malaporte* en bedevaartplaats gelegen aan de economisch belangrijke Malafidische 'binnenbaai', de *Baia Nostra*.

300 na GJ: onder leiding van godfather Mani Festo wordt de tweede Malafidische staat, Santina, gesticht en een leger gevormd dat de oprukkende Pleiadische legers bij Porta Navis door hevige strijd tegenhoudt op hun weg naar Asip.

Tegelijk verklaren de Pecuniaanse malanomaden zich onafhankelijk. Onder leiding van godfather Achmedi Travassi weigeren zij de opbrengsten van hun lucratieve malahandelsroute tussen het Ceefenmeer en het Malafidische gebied als belasting aan de Pleiade af te dragen.

Terwijl Mani Festo in La Piovra en Achmedi Travassi in Villa Pecunia als helden worden vereerd, moet Claudio Fasspucci eerloos hangen in de Pleiadische hoofdstad Reggio di Malaria. Hij wordt opgevolgd door godfather Etoine Toletto, die van Reggio di Malaria een echte *malacapitale* (grote welvarende handels- en hoofdstad) wil maken naar voorbeeld van Bella Figura en La Piovra. Reggio di Malaria wordt daarom ook wel het 'Bella Figura van het noorden' genoemd en is beroemd om haar verdedigingsstelsel van grachtengordels en de productie van papier (plépapier) dat over heel het continent wordt verkocht.

400 na GJ: Arrakida wordt de derde staat in het Malafidische gebied onder godfather Nico Bedetti. Bedetti trekt op naar Bella Figura om die stad als hoofdstad in te nemen en uit te roepen, maar daar steekt de geliefde plaatselijke godfather Mario Lucherini een stokje voor door Bella Figura tot onafhankelijke stadsstaat te maken en metterdaad te verdedigen. "Geen onbetrouwbare boerengodfathers met nietszeggende namen aan het bewind in onze goede stad", is Lucherini's mening, en Bedetti komt er niet in. Bedetti breekt het beleg op en sticht een nieuwe stad als hoofdstad, Sparaco, niet ver van de zuidelijke grenzen van het Malafidische gebied, en zoekt toenadering met aangrenzende Lengermonse stammen in het Ringoord-gebied. Tot een pact met hen tegen Lucherini komt het echter niet. De Lengermonse stammen hebben hun eigen zorgen, onder andere in hun rivaliteit met andere Ringoordse volken. Van deze volken hebben de Rauwnaghei in de huidige Ringoordse gebieden Westermark, Boulderoord en Wildemanswester een hoge beschaving ontwikkeld, gericht op het verwerven van kennis en met een prachtige eigen architectuur. Maar ook eten zij hun doden op (thanatofagie).

400 - 500 na GJ: in de Rocheront, nu deel van Marianne, leeft een grote populatie niet-menselijke *Wolfschpersonen*. Zij verhandelen vlees, bont en lijm met Malablumistische nomadenclans via Aquavine en de Quattromeno-pas. Overigens woont tegenwoordig het leeuwendeel van de *Wolfschpersonen* in Zjiriwocky. Men hoeft zich door het uiterlijk van *Wolfschpersonen* niet te laten afschrikken; zij zijn doorgaans goed aanspreekbaar, behalve bij volle maan.

400 - 500 na GJ: ook handel overzee met de Rauwnaghei. De *malaporti* Porta Mardi Gras, Porta Vecchia, Stilettina en Bella Figura, en de Rauwnagheise haven Ottemark spelen hierbij een rol. Via deze route breidt de reguliere malahandel overzee zich opnieuw uit naar het huidige Ujpal.

410 na GJ: de eerste Clephtaanse zeelieden (uit de Clephtaanse stadsstaten, ver weg in de Mediterrane) bereiken op hun zeetochten de haven van Bella Figura. Zij kunnen meteen goed opschieten met het stadsbewind van godfather Mario Lucherini. De strategieën die ze hebben geleerd in hun strijd thuis tegen de Attalàntejjanen delen zij met de godfather in ruil voor enkele echte goudlari, waarmee zij na terugkeer in de Mediterrane verzekerd zijn van een rustig leven als *larilieden* (renteniers, rijke stinkerds) en daar een eigen basis leggen voor een larimaatschappij (samenleving gebaseerd op geld). Godfather Lucherini rust een leger uit, sluit Sparaco in, laat 'amatore' Nico Bedetti ophangen en brengt heel Arrakida onder Bella Figurisch bestuur.

420 na GJ: Mario Lucherini breidt zijn Arrakidische rijk uit naar Blumistisch gebied in het oostnoordoosten om de Quattromeno-pas en daarmee de lucratieve malahandelsroute tussen Arrakida en Aquavine geheel in handen te krijgen. Een Arrakidisch leger trekt de pas over en vestigt aan de andere kant van de bergen een versterkte handelspost, Louche, en van daaruit een zeehandelspost aan de Mediterrane: Colportage.

459 na GJ: De Clephtaanse ontdekkingsreiziger Hyriones de Dalphatiër vaart als eerste rond het continent Cairia en doet daarbij aan de westkant Porta della Sud en de *malacapitali* Bella Figura, Stilettina, Porta Mardi Gras, Porta Vecchia, La Piovra, Asip en Reggio di Malaria aan.

500 na GJ: geïnspireerd door Hyriones de Dalphatiër verlengt zeegodfather Hanno Circulini zijn handelsscheepvaartlijnen, die tot nu toe tussen Malafidische havens en de dichtstbijzijnde havens buiten het Malafidische gebied actief waren, tot een lijn die helemaal rond het continent loopt. Circulini's doelen waren revolutionair voor die tijd: elk produkt in elke haven te kunnen leveren met schepen die zo weinig mogelijk zonder lading varen.

Tweede Era: 6e t/m 16e eeuw na GJ - consolidatie en crisis

550 na GJ: Blumistische opstand tegen Arrakida. De Blumisten winnen in de bludige *Slag bij Rura Maru*. De nieuwe staat Blume verklaart zich onafhankelijk onder leiding van godfather Georgio Carraba. Blume controleert de belangrijke handelsroute tot de Quattromeno-pas, maar de Arrakidische verdediging weet Louche en Colportage te behouden. Dit komt de handel uiteindelijk niet ten goede, omdat voor de doorvoer van goederen nu uitgebreide strijkstokprocedures nodig zijn waarbij mensen van velerlei pluimage betrokken zijn: Wolfschpersonen, Arrakiden, Oirbaren en Blumisten.

550 - 1000 na GJ: Pleiade, Santina, Blume en Arrakida proberen met geweld en andere malahandelingen meer Malafidisch gebied onder hun bestuur te krijgen, met wisselend succes.

600 - 630 na GJ: Arrakida verovert het eiland Isola Sohoia, maar moet tegelijk de geïsoleerde versterkte plaatsen Louche en Colportage verdedigen tegen Blumistische aanvallen, en tenslotte opgeven.

625 na GJ: een Arrakidische poging ook Isola Vecchia in te nemen mislukt. De zwaarbewapende Arrakidische aanvalsschepen varen rechtstreeks de diepgelegen baai van Porta Vecchia in om ontzag in te boezemen, maar dat blijkt een val: de eilandbewoners sluiten de baai af met een

zwaarhouten ketting, maken de schepen buit en beschikken daarmee over een vloot om hun eiland te verdedigen. Isola Vecchia wordt versterkt met forten (o.a. Fortezza Starse, Fortezza Passi en Tactico) en godfather Luigi Sardegna aarzelt niet er een zelfstandige staat van te maken.

650 - 680 na GJ: geen goede tijden voor Blume. De Blumisten krijgen te maken met *malarosaden*, volgelingen/beschermelingen van godfather Pietro Rosade uit de stad Rallentare, die de kuststreek ten westen van La Piovra even machtig wil maken als Santina. In 662 na GJ slaagt Pietro Rosade erin dit gebied tot een zelfstandige staat te maken: Rosada. Terwijl dit het Blumistische leger bezighoudt in Malafidisch gebied, brengt de bevolking van Aquavine (nu Noord-Marianne) aan de andere kant van de Montagne Alpine de handelsroute tussen de Quattromeno-pas en de Mediterrane onder eigen controle. Na een korte en hevige strijd nemen zij in 680 na GJ ook de plaatsen Louche en Colportage in.

700 - 710 na GJ: godfather Oli Festo van Pleiade slaagt erin over de bergen de *malaporti* Porta Navis en Asip te veroveren op Santina, dat zich moet terugtrekken tot Porta Rente. Vanuit Porta Navis steekt hij over naar Rallentare, waar hij met godfather Claudio Dustre van Rosada 'Het Duistere Pact' sluit om de beide lange landtongen van het Malafidisch gebied onder controle te krijgen. De noordelijke landtong zou aan Pleiade toevallen, de zuidelijke aan Rosada.

720 - 750 na GJ: de opzet van Het Duistere Pact mislukt. De gebieden die veroverd hadden moeten worden, worden voornamelijk bevolkt door malanomaden en malazeelieden die zich niet zomaar laten onderwerpen. Pleiadische en Rosadische schepen worden geënterd en geplunderd, en verdwijnen bij *friporte* (vrije havenstad) Bermuda in de Baia Triangolo. Ook een aantal Clephtaanse schepen en schepen van de *Compagnia Circulini* hebben de pech in de buurt te zijn en ondergaan dit lot. Isola Vecchia verovert in 728 na GJ de streek rond Citta Bethune, en in het noorden zijn malanomaden zo brutaal vanuit Fiorenza over land een onverwachte plundertocht te ondernemen naar Reggio di Malaria. De *residente* van Oli Festo aldaar gaat in vlammen op, maar Oli Festo was bij een minnares en dus niet thuis. Het legertje plundersaars wordt gearresteerd en een Pleiadisch strafexpeditieleger wordt per schip naar Fiorenza gebracht om eens goed malawraak te nemen. Fiorenza wordt platgebrand, maar de plaatselijke malanomadische godfather Fredrico Succe had de kunst van Oli Festo afgekeken en tijdig de wijk genomen. De malazeegodfatherdynastie Circulini bewapent intussen haar handelsschepen of geeft ze bewapende escortes mee.

1000 - 1050 na GJ: Santina herovert voor de tweede keer Porta Navis en Asip, en brengt tevens het Malacorradsche gebied oostelijk daarvan onder haar bestuur.

1050 - 1550 na GJ: door oorlogen in de eigen regio noordelijk van de Mediterrane en door de opkomst van het Hevanitisch Imperium, dat de toegang vanuit de oostelijke Oceana Panorama naar de Mediterrane grotendeels onder controle krijgt, vermindert de invloed van en handel met het Atalantejaanse Keizerrijk overzee, en wordt de handelsroute via de Quattromeno-pas juist belangrijker. Via deze pas en het gebied Aquavine vinden nu produkten als bont, hoorn, ivoor, wild, malaspecerijen, *malapasta* en *malapizza* hun weg.

1100 - 1150 na GJ: Malacorraden en rijke Raisamalafidische larilieden hebben genoeg van de voortdurende dreiging van oorlogshandelingen tussen Pleiade en Santina op hun gebied en roepen de staten Corrada en Raisa uit in resp. 1122 en 1150.

1250 na GJ: het verlies van de zuidelijke gebieden heeft de Pleiade verzwakt. De noordelijke malanomaden grijpen deze kans aan hun stad Fiorenza van het Pleiadische expeditiebezettingsleger te bevrijden, dat simpelweg in zee geworpen wordt en ten prooi valt aan vraatzuchtige malahaaien. De malanoorderlingen stichten een eigen staat: Peninsola Norte (het huidige Cantonorte).

1345 na GJ: in Gigapolis wordt het eerste bonafide malafidische restaurant buiten het Malafidische gebied geopend, spoedig gevolgd door een restaurant in Parthen op het eiland Hevan, al zijn er bronnen die beweren dat het restaurant in Parthen de eerste was: een Arrakidisch initiatief samen met de Circulini-godfathers met als doel goede handelsbetrekkingen met het Hevanitisch Imperium aan te knopen. Dat lukt dankzij enkele Lari-injecties in het zich uitbreidende imperium, en de Compagnia Circulini verzekert zich van vrije doorvaart naar de Mediterrane.

1300 - 1400 na GJ: in het Ringoord-gebied leveren de Rauwnaghei grote veldslagen met het Rijk Ringoord dat geregeerd wordt door de 'Orde van den Vierkanten Hoed'. De strijders met de vierkante hoeden zijn aan de winnende hand en de Rauwnaghei moeten vluchten. Men vlucht over land naar Bonhotais, en vanuit de haven Ottemark vluchten enkele tienduizenden met schepen van de Compagnia Circulini naar Bella Figura. De kennis die de Rauwnaghei in eeuwen hebben verzameld, wordt grotendeels gered en in bibliotheken in Bella Figura ondergebracht. Bella Figura maakt een tweede periode van architectonisch/culturele groei door. Met nieuwe kennis die men via de Rauwnaghei van scheepvaart opdoet en met het Malafidische besef van stroomlijn en vormgeving krijgt de Compagnia Circulini de beschikking over nieuwe snelle schepen.

1380 - 1400 na GJ: met steun van Peninsola Norte slagen de malanomaden en malazeelieden van het zuidelijke schiereiland van het Malafidische gebied erin de Malavecchiaanse bezetting uit hun belangrijkste stad, Citta Bethune, te verdrijven. Citta Bethune is weer *friporte* en wordt tevens hoofdstad van de nieuwe staat Finisterre.

1500 - 1570 na GJ: ineenstorting van het Hevanitisch Imperium. Zeeraids van de Teutse Horde langs de zuidelijke kusten van de Mediterrane treffen ook de handelsschepen van de Compagnia Circulini. Een aantal schepen slaat terug, maar daarbij wordt de handelswaar beschadigd of verduisterd. Andere schepen maken gebruik van hun snelheid en blijven heel, maar slagen er niet in hun bestemming te bereiken en moeten hun lading alsnog op geïmproviseerde wijze te Lari maken. Gelukkig zijn malazeelieden er de lieden niet naar om daar echt slechter van te worden.

Uiteindelijk is het resultaat van overmatig gebruik van malabereide malamaden en het oplopen van malattio obscuro

- a. gelijk
- b. hetzelfde
- c. eender
- d. lood om oud ijzer

Het Hevanitisch Imperium valt uiteen in vele staten en staatjes. De handel in het Mediterrane gebied wordt steeds meer gelegenheidshandel en steeds duisterder van karakter. Vanaf 1517 zijn er (weer) Atalantejjaanse en Clephtaanse kolonies langs de Mariannische kusten. Vanuit deze kolonies verspreidt *malattio obscuro* (donkere ziekte) zich tot in de 17e eeuw over het hele continent. In de Malafidische landen vinden door zieke (of ziek gemaakte) godfathers veel machtswisselingen plaats. Vele zonnegelovigen volbrengen in uitgemergelde toestand hun laatste bedevaart, maar ook zijn er velen die onderweg sterven. Intussen herstellen ten noorden van het Malafidische gebied de vier gebroeders Vather 'Den Grooten Keijzerrijk' (1497). De Vathers vestigen elk een 'deelrijk' op basis van de vier elementen der natuur: Zandplaat, Schaduwrijk, Waterrijk (rond het Ceefenmeer) en Ceefen (in het zuiden grenzend aan Pleiade en Corrada). Alle vier dynastieën gaan stevig met elkaar naar bed en waarborgen zo de onsterfelijkheid van de naam Vather. De dynastieën staan ook onder invloed van Hygiënalistische vluchtelingen uit het huidige verre Kirkir, die een ordelijke, strenge levensstijl voorstaan. Dit gecombineerd met het uitbreken van malattio obscuro komt de handel met het Malafidische gebied niet ten goede. Het welvarende Waterrijk

heft hoge tol op handel overzee. Er valt geen droge Lari meer te verdienen en de Compagnia Circulini vaart de Waterrijkse kusten voorbij, direct naar E Pericoloso Sporgersi, het toenmalige Ni Kublia en verder. Voor de kust van Kublia vestigt de Compagnia Circulini een handelspost op het eiland Kilbui (1520), dankzij de ongestoorde handel die mogelijk werd door het Verdrag van Kublia dat de kerkelijke mogendheden in die regio in 1356 met elkaar hebben gesloten.

1572: ontstaan van de GrootBarsche Koningsrepubliek (in het noordoosten van het huidige Zjiriwocky) met hulp van malahuurlingen van godfather Ali Capone van Santina, die in die tijd over moderne vuurwapens beschikken zoals de *musketo*. In ruil voor de strategische hulp krijgt Capone schaars metaal, waarmee Santina een klein aantal manschappen met een nieuw wapen kan uitrusten: een soort minimusketo, de *pistole*. De pistole schiet met elk schot een hardrubberen bolletje af gemaakt van rubber van de Pirillarubberboom, die in het Malafidische gebied voor rubberwinning wordt gebruikt.

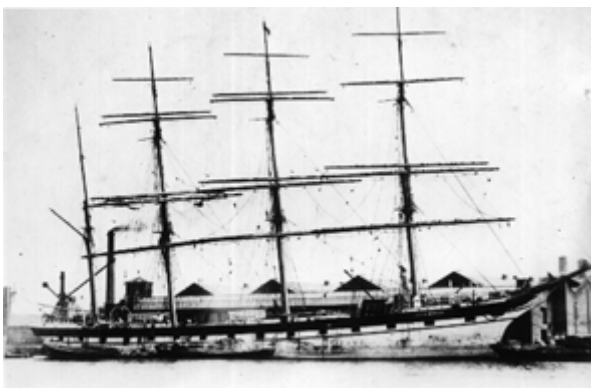
1578: in het huidige Mariannische Aquavine ontstaan twee nieuwe koninkrijken: Volaille Fermanche (hoofdstad Colportage) dat via de Quattromeno-pas verbinding heeft met het Malafidische gebied, en Quivine (hoofdstad Ryson).

1585 - 1600: Santina en Rosada maken zich zorgen over de toenemende Arrakidische invloed in het hele Malafidische gebied en bezetten in een moeizame pistolecampagne Arrakida. In Bella Figura stuiten de malasoldaten uit het noorden echter op stilettostrijders van godfather Amar Messina van Isola Sohoia, die de stad helpen verdedigen. "*Forza Stilettina!*" is de strijdkreet - en Bella Figura blijft in handen van de verdedigers. Bella Figura en de stad Stilettina vormen in 1599 de Dubbelstadsstaat Gomito, dat ook Isola Sohoia bestuurt.

1600 - 1680: De Dubbelstadsstaat Gomito is een bestuurlijk wangedrocht dat aan beschermings- en handgeld veel te veel kost. Rond 1680 is Gomito zo corrupt en verrot dat het een gemakkelijke prooi is geworden voor een hernieuwde veroveringspoging van Santina en Rosada. Een regiment Rosadische malasterruiters maakt op het vasteland korte metten met de stilettostrijders, en Bella Figura valt. Meteen daarna wordt de Gomito-regering in Stilettina in een opstand van het verarmde Sohoiaanse volk gevangen genomen en onder de *stillotine* ter dood gebracht. Isola Sohoia wordt een zelfstandige staat onder godfather Milo Vatherio.

Derde Era: 17e eeuw na GJ - heden: van crisis naar de nieuwe tijd

1730 - 1780: industriële evolutie begint in Ni Kublia en Atalàntejja. Via het eiland Kilbui wordt nieuwe geneeskunst en andere neowetenschappelijke kennis naar de Malafidische landen gebracht. Zeilwagens en luchtballonnen krijgen in het Malafidische gebied prachtig vormgegeven en mooi beschilderde varianten. Uit de Malafidische cultuur komen het 'huwelijk van het nuttige en het mooie' en de beginselen van de larimaatschappij terug naar Ni Kublia en Atalàntejja.

Opkomst van snelle scherpe Malafidische clippers met drie en vier masten (de *Tre'Albero* en *Quattro'Albero*). Halverwege de zeeroute naar E Pericoloso Sporgersi en Kilbui wordt handel met Waterrijk oogluikend weer toegestaan, omdat het regime aldaar inlichtingen wenst over industriële wetenswaardigheden. Nu is het de beurt aan de malazeelieden van de Compagnia Circulini en andere malazeevaartmaatschappijen om geld te vragen, en zij krijgen informeel het recht van

tolvrije handel. In Waterrijkse termen wordt "de smokkelhandel gedoogd", die voornamelijk onder het genot van sterke *coffichino* in officieel verboden *coffishoppi* wordt beklonken, en het is dan ook in dit waterrijke land dat de term 'gedoogbeleid' wordt uitgevonden.

1743: zeeslag in de Golfe d'Arleçon (Mediterrane). Keizer Xanesh XXXI van Atalàntejja wil niet dat ongewenste invloeden de expansie van zijn rijk in de weg staan, en vernietigt de Malafidische Mediterrane-vloot en een smaldeel van het koninkrijk La Magne. De Malafidische vloot in de Mediterrane bestaat voornamelijk uit verouderde escorteschepen van de Compagnia Circulini - zij beschikt daar nog niet over de machtige *Quattro'Albero*-clippers. Deze nalatigheid komt de Compagnia Circulini in de Mediterrane duur te staan. Xanesh XXXI behaalt een belangrijke overwinning op zijn belangrijkste handelsconcurrent. Enkele schepen met de bewapening nog intact ontkomen naar La Mere Fermé, de baai waaraan Colportage ligt, en gaan op de rede van die haven voor anker om de stad te verdedigen. De schepen worden achtervolgd door een Atalàntejjaans smaldeel dat de zeestraat bij de kaap van Pason afsluit en daar blijft, en zo wordt de doorgang van La Mere Fermé naar de rest van de Mediterrane geblokkeerd.

Als tegenmaatregel worden vanuit Blume legerversterkingen gestuurd die voor het eerst in de Malafidische geschiedenis luchtballonnen gebruiken voor waarschuwings- en verkenningsdoeleinden. Een verrassingsaanval van keizer Xanesh XXXI op Colportage wordt daardoor moeilijk. Maar er gebeurt weinig - de keizer lijkt tevreden met de vlootoverwinning aan de zuidflank van zijn rijk. Hij moet ook wel, want zijn landlegers zijn gebonden helemaal aan de andere kant van het rijk: in de ongestuvrijke Urzürische binnenlanden, ter beveiliging van Irzirische handelssteden en om karavaanhandel met de T'riiil en met Nam veilig te stellen.

1743 - 1773: met het verloren gaan van vlootescorte in de Mediterrane worden de malahandelslijnen over land via de Quattromeno-pas belangrijker. Vorming van het koninkrijk van het huis De Châteauroux in het hele gebied van Aquavine (Noord-Marianne, 1752), met als hoofdstad Colportage, via personele unificatie van Volaile Fermanche en Quivine in het stadhuis en daaraan voorafgaand de stranden en de walletjes.

Economische en militaire steun vanuit Santina/Arrakida, Rosada en Blume aan Noord-Marianne en het gebied van het huidige Lomanha en Nag'Ma Hyi om de Atalàntejjaanse invloed in het westelijke deel van de Mediterrane terug te dringen en zo de handelsroutes zeker te stellen. Wapenleveranties aan Clephtanen, nomaden en ontevreden Atalàntejjaanse kolonisten in Nag'Ma Hyi via *coffishoppi* in de zelfstandige stad Sal Miâk bij de Quattromeno-pas. Rond 1773 lukt de opzet: de Atalàntejjaanse kolonisten scheiden zich van hun keizerrijk af wegens de giga-offers die zij aan Gigapolis moeten brengen en de minizeggenschap die daar tegenover staat. De malavisie spreekt deze avonturiers meer aan: ieder voor zich, gelijke kansen voor eenieder om zich op te werken en UI voor ons allen. En al zijn de Atalàntejjaanse kolonisten niet de grootste bevolkingsgroep in Nag'Ma Hyi, de andere bevolkingsgroepen nemen hun streven over en maken Nag'Ma Hyi langzamerhand los van Atalàntejja.

Koning Charles III Le Grand van La Magne/Marianne maakt van de verzwakking van de Atalàntejjaanse aanwezigheid gebruik om met Noord-Mariannische en Blumistische hulp de vreemde troepen van de Mariannische kusten te verdrijven (1767). In dat jaar brengt een Blumistische legereenheid onder *malagenerale* Terri Savolas twee kostbare malakanonnen de pas over. Deze *malabertha's* worden in onderdelen met onopvallende bootjes van Colportage tot bij de kaap van Pason gebracht en op een goede malanacht op de kaap in elkaar gezet. Aan het eind van de volgende dag is de Atalàntejjaanse blokkade de grond in geboord en heeft Colportage en de hele Mere Fermé weer vrije doorvaart naar de Mediterrane.

1750: door de opkomst van mogendheden als Atalàntejja, Hevan, Shan Chasar en Ni Kublia en de toenemende internationale invloed van La Magne/Marianne, Teuten en Malafidiërs, besluit Dark Vather, zoon van de Vather-heerser van Waterrijk, in het noordwestelijk deel van het continent meer orde te scheppen. Hij laat zijn vader en zijn drie ooms vermoorden en verbindt hun vier rijken tot één rijk: de Democratische Unie der Vier Elementen Landen (DUVEL). Het gebied van Villa Pecunia wordt ook deel van de Democratische Unie (dit gebied maakte immers allang deel uit van Elementenland Ceefen), maar de coffishoppi daar kunnen onder het nieuwe regime gewoon voortbestaan. Dark Vather schijnt het nut van de meer informele kanalen wel in te zien en houdt graag veel opties open, net als de meeste Malafidische godfathers overigens. Het legt hem geen windeieren: hij kleedt zich in een uitgebreid harnas en hij laat een

karakteristieke grote helm maken, die van staal lijkt. Als dat inderdaad zo is, niemand weet het tot op heden zeker, dan is die helm zonder twijfel het duurste hoofddekseel van het continent.

1775: in Ni Kublia predikt landvoogd Loiner Paliari na plunderingen en andere conflicten in zijn land de 'Rede van de Vrede'. Dit blijft op de rest van het continent niet onopgemerkt, ook niet in het Malafidische gebied, al was het maar omdat Paliari volgens de overlevering semifamilie is van godfather Bernardo Pagliari van Raisa.

1778: met in gedachten de Rede van de Vrede, de ervaringen met mogendheden als Atalàntejja in het verleden, de opkomst van de Unie van de steeds mythischer wordende Dark Vather, de toenemende internationale invloed van La Magne/Marianne en Teuten, en met de wens de Malafidische handelsvloot haar mogelijkheden in de Mediterrane terug te geven, belegt godfather Bernardo Pagliari van Raisa een 'Pan-Malafidisch Congres' voor alle nationale en regionale godfathers in het Malafidische gebied, op het eilandje Isola Bella in de Baia Nostra. De godfathers stromen toe en passen nauwelijks in het kleine paleis en de *coffishoppe* op het eiland. Resultaat: er wordt niemand neergeschoten, en daarmee alleen al had godfather Pagliari een miraculeus staaltje van *fiduci* kweken geleverd.

1780: het Tweede Pan-Malafidisch Congres eindigt in een crisis: Pagliari wordt doodgeschoten in een aanslag door Arrakidische activisten. "*Forza Malafida* - laat dit niet het eind zijn, maar het begin", waren zijn laatste woorden tot zijn echtgenote, *La Mama* Pagliari. Arrakidische *malamilitia* maken van de politieke verwarring gebruik om de verdeelde Santinisch/Rosadische heerschappij over hun land te breken en Arrakida weer zelfstandig te maken. Vooral de Rosadische bestuurders die in Arrakida godfather waren, staat schande te wachten in hun eigen land, en enkelen van hen vluchten naar Blume.

1785: de boodschap van Pagliari blijkt voort te leven. Godfather Benno Lardini van Peninsula Norte, zeegodfather Vincento Circulini en weduwe *La Mama* Pagliari beleggen opnieuw een congres "in de geest van Bernardo Pagliari". Ditmaal op een van Circulini's *Quattro'Albero*-clippers, bijliggend middenin de Baia Nostra. Circulini weet met deze lokatie opnieuw een sfeer van *fiduci* te scheppen, en waar Bernardo Pagliari eindigde, kan men nu verder gaan. Het doel van een Malafidische staat wordt gesteld en overeengekomen, de voortgang in die richting te coördineren door een halfjaarlijks Congres van Godfathers, om huidige conflicten te beëindigen en nieuwe te voorkomen.

1815: Marianne annexeert het gebied de Rocheront. Ringoord en het Congres van Malafidische Godfathers erkennen de annexatie in ruil voor privileges. Voor Malafidische landen zijn dat het

gebruik van de haven van Colportage en een vrije doortocht daarnaartoe over land. Het Congres van Godfathers treedt hier overigens voor het eerst op als eenheid ten opzichte van niet-Malafidische partijen.

1820: vorming van de staat Malafida onder de bezielende leiding van godfather Paolo Vercotti van Santina. Hij belooft eenheid met vaste hand, democratie met vaste stem, wetshandhaving met gepast gerichte *pistole* en minder ingewikkelde en meer doorzichtige procedures bij financiële transacties. Maar dit laatste is niet onomstreden. Malazeelieden uit verschillende Malafidische landen, nu deelstaten, kennen de praktijk van het aandoen van vele havens en vrezes juist een wirwar aan nieuwe malaheffingen.

1825: de vrees van de malazeelieden blijkt ongegrond. De situatie rond de malaheffingen in de havens verandert nauwelijks.

1830: in Malafida wordt vrijheid van godsdienst gepredikt, omdat dit sinds de eenwording officieel is toegestaan. De Clephtaanse profeet Uilogos indachtig, aan wie in 1587 na drie dagen insluiting onder een zwarte grafsteen de oorzaak van lijden en de UI-religie was geopenbaard, vestigt religodfather Johanno Paolo de Malafidische UIregio.

1832: tijd om Lari's op nationale schaal in concreto om te zetten. In de grootste laritransactie tot dat moment verkoopt Ni Kublia het eiland Kilbui aan Malafida. Een groot succes voor godfather Paolo Vercotti die hierdoor vaster in het Malazadel komt te zitten. Het eiland krijgt een grote malafactorij en krijgt de naam *Isola Decima*. Malaspecerijen, malapasta,

malapizza, malaroni, malablonnen, malamachinerieën en malamachinaties vinden via Isola Decima nieuwe afzetgebieden in het noordelijke en oostelijke deel van het continent Cairia.

1843: In het Congres des Deux Armatures stellen Marianne, Ringoord en Malafida hun grenzen officieel vast. De *Valico Quattromeno* (Quattromeno-pas) wordt een belangrijk vierlandenpunt.

1847 - 1880: in Urzürïë wordt een onafhankelijkheidsstrijd gevoerd tegen Atalanteja en Ni Kublia. Met als doel de Atalantejaanse aanwezigheid te verzwakken (al was dat niet zo belangrijk meer, gewoon larigewin zal ook doel zijn geweest), smokkelen malaleveranciers via de haven UI-Mürzürqürq wapens naar het gebied. De Urzürische strijders van koning Bükspüüüg I veroveren veel gebied, hetgeen overal grote indruk maakt.

In 1880 krijgt Malafida van koning Bükspüüüg II toestemming om in de noordelijke baai bij UI-Mürzürqürq een handelspost te vestigen. Het is niet bekend wat dit nu weer gekost heeft, maar de wapenleveranties aan zijn voorganger zullen zeker een rol hebben gespeeld en Bükspüüüg II gaat zich naar het schijnt tot de larilieden rekenen.

1882: de Clephtaanse profeet Uilogos indachtig, aan wie in 1587 na drie dagen insluiting onder een zwarte grafsteen de oorzaak van lijden en de UI-religie was geopenbaard, en met veel Lari verkregen uit giften en verzameld door zijn voorganger, sticht religodfather Johanno Paolo II de *Chiesa ScUIntologi* (ScUIntologi Kerk) in de Malafidische UIregio.